

بخشنامه

شورای عالی کار دوران انقلاب در جلسه روزدوشنبه ۵۸/۴/۱۸ با استناد ماده ۲۲ قانون کار و تبصره ۵ ماده واحده قانون اجرای طرح طبقه بندی مشاغل در کارگاهها حداقل مزد روزانه کارگر عادی را در صنایع و حرف در سراسر کشور و همچنین تأثیر تغییرات حداقل مزد در سایر سطوح را بشرح زیر تصویب نمود که از اول فروردین ماه سال ۱۳۵۸ باید بمورد اجرا گذارده شود.

۱- حداقل مزد روزانه کارگر عادی در صنایع و حرف در سراسر کشور یا نقد و شصت و هفت ریال تعیین میگردد.

۲- نحوه افزایش مزد در مورد سایر سطوح مزدی در هر کارگاه عبارتست از تفاوت حداقل مزد کارگاه در پایان اسفند ماه ۱۳۵۷ با حداقل مزد جدید که باید بکلیه مزدهای پرداختی در اسفند ماه ۱۳۵۷ تا حد اکثر دستمزد روزانه دوهزار و پانصد ریال افزوده شود این تفاوت بکارگرانیکه در کارگاه تمام مزد آنان بصورت کارمزد، مقطوعه، واحدی و میلیونی پرداخت میشود نیز ثابت بودن نرخ کارمزد باید پرداخت شود.

۳- مبالغی که در برخی از کارگاهها از اول فروردین ماه سال جاری بعنوان اضافه مزد پرداخت گردیده است جزئی از اضافه مزد ناشی از اجرای این تصویب نامه تلقی میشود. بدیهی است در صورت وجود ماهه تفاوت از اول فروردین ماه سال جاری باید این ماهه تفاوت محاسبه و پرداخت شود.

۴- کلیه کمتهای جنسی یا نقدی و سایر مزایایی که تا این تاریخ کارگران دریافت میداشته اند و همچنین پایه هائی که در طرح طبقه بندی مشاغل برای کارگران هر کارگاه از نظر سنوات و لیاقت و شایستگی پیش بینی شده است ارتباطی با افزایش ناشی از اجرای این مصوبه نداشته و کماکان بقوت خود باقی خواهد بود.

توضیح ۱: حداقل مزد کارگاه بموجب تبصره ماده ۶ آئین نامه حداقل مزد عبارتست از حداقل مزدی که در هر کارگاه در پایان اسفند ماه ۱۳۵۷ پرداخت میشده است.

توضیح ۲: در کارگاهها نیکه طرح طبقه بندی مشاغل دارند کارفرمایان مکلفند طبق بند ۲ این تصویب نامه حداقل طرحهای طبقه بندی مشاغل خود را تهیه نمایند.

رئیس وزیر کار و امور اجتماعی